

[Wilhelm.]

forudsigelserne om betalingsbalancen; på kun et halvt år har man ændret sin forudsigelse om betalingsbalanceunderskuddet for indeværende år fra 6 mia kr. til 11½ mia kr, og den ændrer forudsigelsen også på længere sigt om betalingsbalancen fra, at man skulle nærme sig de 2 mia kr. i 1980, til at man nok bliver hængende deroppe på en 11-12 mia kr. helt frem til 1980.

Der er intet påpeget med hensyn til ændrede forudsætninger i løbet af det halve år, men man kommer altså og laver alle forudsigelserne om alligevel. At det økonomiske råd på den måde vil udstille sin komplette mangel på kompetence og gøre sig selv til grin, det må selvfølgelig blive deres sag. Men man kan undre sig over, at offentligheden overhovedet lægger vægt på sådanne rapporter af den karat. Man kunne med større ret betragte disse rapporter fra det økonomiske råd som et medieflip, der næsten kun kan sammenlignes med Thorsens Jesus-film. Men selvfølgelig er der en alvorlig baggrund, og selvfølgelig har det en alvorlig virkning med disse rapporter. Selvfølgelig har de en kedelig funktion, og den skal jeg vende tilbage til om lidt.

Hvad angår den faktiske udvikling i prisstigningerne og i arbejdsløsheden, var der jo bare tale om for optimistiske skøn dengang, og det påpegede vi allerede på det tidspunkt.

Hvad angår, at man nu indser, at udviklingen i Sverige og i det hele taget internationalt må bedømmes langt mere pessimistisk, end man gjorde i efteråret, ja dette havde vi altså den tvivlsomme glæde at kunne konstatere allerede i debatten i december.

Hvad angår tendenserne til, at man ikke samarbejder internationalt, men begynder at føre mere og mere direkte handelskrig, som den socialdemokratiske ordfører her i dag nærmest flæbede over, ja så har dette hele tiden været forudsagt fra vor side. Selvfølgelig skal man da ikke vente i en kapitalistisk verden, at der er et samarbejde af væsentlig betydning på disse områder. Selvfølgelig kan man vente den handelskrig, og jeg ser ikke noget som helst grundlag for, at det økonomiske sekretariat, at den socialdemokratiske ordfører, at den socialdemokratiske økonomiminister nu gentager nogle tro-og-håb-forventninger om, at når det nu kommer til at gå endnu

dårligere, end man har forventet, så skal sværvægterne i den kapitalistiske økonomi, Vesttyskland og Amerika og jeg ved ikke hvem, nok begynde at opføre sig på en måde, som vi med provinsielle danske øjne betragter som mere ansvarlig. Der er intet grundlag for denne tro-og-håb-indstilling. Der vil blive ført handelskrig, som der hidtil er blevet det. Vi har hørt det samme tro-og-håb i hver eneste halvårsberetning, i hver eneste finanslovdebat, i hver eneste åbnings- og afslutningsdebat, siden ministeriet Anker Jørgensen tiltrådte for snart 2½ år siden.

Den faktiske udvikling på dette område går da også direkte imod det, der her bliver sagt fra den socialdemokratiske ordfører, fra det økonomiske sekretariat, fra økonomiministeren. Det er ikke mere end få uger siden, at den vesttyske økonomiminister Friedrich reducerede sine forventninger om den vesttyske vækst meget væsentligt. Ugen før havde Japan erkendt, at man ikke nåede sit vækstmål, og i USA har man netop også for et par uger siden nedjusteret sit vækstmål for 1977-78. Der er ingen, der længere, som for bare et par måneder siden under finanslovdebatten, taler om præsident Carters ekspansive økonomiske politik. Den er blæst væk. Der føres handelskrig simpelt hen, og det burde ikke have undret nogen.

Udviklingen på arbejdsmarkedet bruger man som grundlag for at sige, at indkomstpolitikken er brudt sammen. Det vil jeg godt bestride, og det vender jeg tilbage til om lidt, men det, vi ser, er, at 6 pct.s lønrammen ikke holder - heldigvis og naturligvis holder den ikke. Vi betragter det som en lykke både for de arbejdsløse og for de potentielle beskæftigelsesstruede, at denne lønramme ikke holder, for hvad ville der ellers være sket? Med de devalueringer, der er foretaget siden augustforliget, med den helt, helt anderledes inflationsudvikling, end man forventede, efter hvad man sagde i august sidste år, da ville real-lønsudviklingen, købekraftsudviklingen have været meget voldsomt negativ, hvis en 6 pct.s ramme havde holdt, og det ville i sig selv have tenderet mod en endnu større arbejdsløshed. På den baggrund mener vi, at man må sige, det er en lykke for de arbejdsløse og for de beskæftigelsesstruede, at denne ramme ikke holder.

De oplysninger, der forefindes, de nyeste